

La întrecere cu bărbatii!

Pe Doina Păcuraru-Ghel am întâlnit-o cu ceva timp în urmă la Consiliul oraşenesc UCFS Arad. Era puţin supărată. Pricina? Citise prin ziare că în Cehoslovacia şi Anglia au apărut pe terenurile de fotbal primele femei... arbitri.

Primele?

Doina Păcuraru-Ghel a condus peste 200 de jocuri. Uneori, deh, a trebuit să elimine câte un jucător de pe teren pentru joc periculos sau atitudine nesportivă faţă de adversari. Până acum însă ca n-a fost pusă în situaţia de a elimina un jucător pentru insulte aduse... arbitralui. Din acest punct de vedere femeile-arbitri au un avantaj!

„In 1954, Doina Păcuraru, pasionată de fotbal (era prezentă la toate meciurile U.T.A.-ei) s-a înscris la şcoala de arbitri de fotbal. Şase luni

au trecut pe nesimţite. A venit examenul şi apoi... debutul. La un meci de pitici. Au urmat meciuri de juniori şi apoi chiar întâlniri oficiale de seniori în campionatele regiunilor Crişana şi Banat. În 1956, 15 000 de timişoreni au rămas surprinşi când, la meciul Ştiinţa-C.F.R. ti-neret (deschidere la un joc internaţional) la mijlocul terenului a apărut o... femeie. Mulţi au clătinat din cap. La sfîrşitul meciului, observatorul federal făcea însă următoarea consemnare în raportul său: „Arbitraj bun, competent”.

Doina Păcuraru-Ghel a condus peste 200 de jocuri. Uneori, deh, a trebuit să elimine câte un jucător de pe teren pentru joc periculos sau atitudine nesportivă faţă de adversari. Până acum însă ca n-a fost pusă în situaţia de a elimina un jucător pentru insulte aduse... arbitralui. Din acest punct de vedere femeile-arbitri au un avantaj!

C. ALEXE

NUNWEILLERII...

Te azezi la masă bucurându-te de un meci de fotbal? O adevărată „dinastie” în fotbalul românesc. Nunweiller I, II, III, IV, V, VI... Cine nu-i cunoaşte? Ei, tocmai asta-i hiba!

Ce să mai scrii despre „Nunweilleri”? Cronicarii şi reporterii au cheltuit multă hirtie şi cerneală, scriind despre această prodigioasă familie. Iată, chiar la meciul de debut al lui Nunweiller VI, pînă şi cronicul stadionului a furnizat o serie de amănunte: că, de

exemplu, este prima oară cînd în echipa Dinamo Bucureşti evoluează împreună trei fraţi Nunweiller; deşi, în diferitele echipe Dinamo, din Bucureşti sau din ţară au jucat toţi fraţii Nunweiller.

Totuşi, în legătură cu acest lucru mai putem adăuga şi noi ceva, că sînt foarte rare cazurile ca într-o familie de primă serie să apară trei fraţi. De altfel şi ziarul belgian „Les sports” consemna în rubrica sa — „Je vous le dis... comme on me l-a dit” — autori-

tatea cu care „familia” Nunweiller s-a impus în echipa noastră campioană.

Dar, să vi-i prezentăm pe toţi cu numele care de obicei nu apar în coloanele ziarului: Constantin Nunweiller (I), — nu mai joacă de cîţiva ani; Dumitru (II) — a jucat pînă în acest sezon la Dinamo Victoria. Acum s-a retras din activitatea competiţională. Ion (III), Liea (IV), Victor (V), legitimat la Dinamo Victoria, Radu (VI)... Şi încă un „amănunt”: fraţii Nunweiller sînt originari din Piatra Neamţ, părinţii lor locuind însă, acum, în Bucureşti.

Un alt detaliu interesant de remarcat este acela că, pînă la ora actuală, Nunweiller VI este primul care rupe tradiţia familiei, jucînd la înaintare. Iată, de altfel, cum ar arăta o formaţie redusă alcătuită din fraţii Nunweiller: Nunweiller V — Nunweiller II, Nunweiller III, Nunweiller IV, Nunweiller I, şi... VI. Există şi al VII-lea, dar cum ne mărturisea Nelu (III), „puştiului” (are 8 ani) nu-i place fotbalul. Aşa că, deocamdată, „dinastia” Nunweiller se opreşte la VI. Dar, avînd în vedere că primii patru sînt familisti...

V. PAUNESCU

7134 METRI!

Pe sălile Institutului de Fizică Atomică domneşte liniştea. O linişte absolut necesară studiilor celor mai ascunse taine ale nucleului atomic. Într-un birou al „teoreticienilor” fac cunoştinţă cu unul dintre cei mai valoroşi fizicieni din colectivul de cercetare al acad. Şerban Titeica: SORIN CIULI. Un foarte tînăr fizician ale cărui lucrări au depăşit de mult graniţele ţării noastre, fiind publicate în reviste de specialitate de pe toate meridianele pămîntului. Printre zecele de tomuri îngramădite pe biroul lui îmi reţin atenţia câteva: „Harta Pamîntului”, „Gheţarul Felcenko”, „Himalaia” etc. Sorin Ciuli este realizatorul unor trasee şi performanţe alpine unice în felul lor.

— Prima „cunoştinţă” cu adevărată altitudine am făcut-o în 1957, cînd am participat — în Campul central — la „şcoala de gheaţă”, imi spune tînărul fizician. După trei săptămîni de antrenament am realizat şi prima mea mare escaladă: vîrfurile Elbrus de 5633 m (sînt necesare câteva lămuriri: în vremea aceea, foarte tînărul fizician era trimis de către I.F.A. la specializare la Institutul Unificat de Cercetări Nucleare de la Dubna). Un an mai tîrziu, făcînd parte din delegaţia de fizicieni romîni la cea de a doua Conferinţă de aplicaţii pasnice a energiei nucleare care a avut loc la Geneva, am „cunoscut” — ce-i drept doar pentru cîteva zile — regiunea Saint Bernard din Alpi. După cîteva trasee uşoare pe care le-am făcut împreună cu profesorul meu, academi-

ciianul Şerban Titeica, m-am încumetat — într-un anturaj de alpinisti italieni — în cîteva trasee mai dificile, nu depăşind însă înălţimile de 4000 m. Adevăratele escaladări, însă, le-am realizat în anii următori. În 1959 am traversat cel mai mare gheţar din lume — gheţarul Felcenko — (lung de 78 km şi pe o diferenţă de nivel limitată între 2900 m şi 5400 m) din Pamîrul central, cu care ocazie am realizat şi „premiera” vîrfurilor „Comuna din Paris” a cărui înălţime este de 6100 m. Iar în anul 1961 — de data aceasta în partea de nord a Pamîrului central — am escaladat vîrfurile Lenin, înalt de 7134 m. Aceasta a fost cea mai mare înălţime pe care am „atins-o” pînă acum.

„Pînă acum”, deoarece planurile lui Sorin Ciuli nu se opresc aici. — Anul acesta am proiectat o tură în Alpii italieni, în regiunea „Lago di Como” iar pentru un viitor nu prea îndepărtat...

Sorin Ciuli se opreşte. Cunoaşterea altor taine ale nucleului atomic, păstrează totuşi taina viitoare sale escaladări...

MIHAI TODEA

Epigrame

Surpriză! Steaua a suferit o înfrîngere şi de la Ştiinţa Timişoara (1-2).

La Steaua mai găsesc o lipsă; Cînd nu te aştepti, intră-n... eclipsă!

GH. ST.

Fraţii Valentin şi Atecu Mihaela (Flacăra roşie, jun. Tecuci) s-au bătut în timpul meciului.

Zicala veche, cum vedeţi, Ma, are şi variaţi; Cîci nu mai poţi să zici: Aveţi-vă ca fraţii!

VICTOR HILMU

Antrenorul Traian Tomescu (Siderurgistul Galaţi) s-a „remarcat” duminică prin... vociferări repetate.

Dumnealui are să spună: Poate c-are... voce bună! Înăi noi pe stadion Zău t-am prefera... ajon!

I. CHIVU

„BARCA PE VALURI”

Un tînăr londonez, John Holiday, a plecat într-o dimineaţă din portul Caix, pentru a face o plimbare pe mare. Legănat de valuri, el a... adormit şi cînd s-a desleptat, şi-a zis că ar fi timpul să revină pe uscat. Pînă la coastă nu erau, de altfel, decît cîteva sute de metri...

Nu mică avea însă să-i fie surpriza cînd, adresîndu-se localnicilor şi rugîndu-i să-i spună în ce port se află, el nu s-a putut înţelege cu ei, pentru că nicidecum nu vorbeau... englezeste. Nici nu e de mirare: în timpul somnului el traversase Canalul Mîneci şi ajunsese într-un port de lingă Calais (Franţa).

Surprins de acest „contraatac”, am căutat să acţionăm pe an... alt culoar: — Credeţi că veţi putea acoperi tot terenul cu forţe proprii? (În acest moment am avut impresia că egalasem scorul. Dar...) — Da! cu excepţia cîtorva întăriri

VALERIU CHIOSE NEAGOE MARDAN

De la stînga: Zizi Şerban, N. Stroe, Mircea Crişan, Horia Căciulescu şi Puiu Călinescu. Văzuţi de Neagu Rădulescu

ÎNTREBARE

Cunoşti proverbele latine. Aşa cum te cunoşti pe tine.

Cînd dai pe gît paharul ras, Gîndeşti: IN VINO, VERITAS! Dar pentru ce cînd umpli cana, Nu te gîndeşti şi la... MENS SANA?

GH. STERIADE

POSTMagazin

I. ŞTEFAN, STAŢIUNEA EXPERIMENTALĂ AGRICOLĂ MARCULEŞTI. Am reţinut comentariul dv... epigramistic pe marginea faptului că în meciul de fotbal Steaua — Progresul jucătorii Dumitru Nicolae şi Iancu au fost eliminaţi de pe teren pentru lovirea adversarului:

Pînă-a fi eliminaţi, Demonstraţi fiecare Că sînt TRĂGĂTORI! La poziţia... „la PICIOARE”!

AUREL CIURARU, REMETEA MARE. 1. Răci are 25 de ani. Debutul fotbalistic şi l-a făcut la Metalul Oradea. Înainte de a veni la Steaua el n-a jucat nici la U.T.A., cum spuneţi dv., şi nici la I.C.O., cum susţin colegii dv. de muncă, ci la Industria Sîrmei Cluj. Dacă ştiţi, făcea... şi eu parte! 2. În campionatul 1937-38, cînd în Divizia A la fotbal activau 20 de echipe împărţite în două serii a câte 10 echipe (această formulă a rămas doar un an), oraşul Satu Mare a avut o echipă

în seria I: Olimpia C.F.R. Cum însă au retrogradat cele 5 echipe din fiecare serie, Olimpia, care se afla în primul secund, a „căzut” în B.

N. ZBUCHEA, HATEG. Să vă spun dacă în perioada 1945-1948 sau mai tîrziu oraşul Cluj a avut la acelaşi an 3 echipe de fotbal în categoria A? Trei? Nicidecum! În schimb au fost ani cînd n-a avut nici una! Şi, din acest punct de vedere abia de curînd a scăpat Ştiinţa Cluj de emoţii. Dar în ediţiile 1946-1947, 47-48, şi 48-49, Clujul, avînd două echipe în A: Ştiinţa şi C.F.R.

T. N. TUDOR, BUCUREŞTI, PETRU BELUCIU, BACĂU şi RADU GIORGIAN, ONEŞTI. Dintre spectacolele propuse de dv. pentru săptămîna aceasta am ales următoarele: DINAMO BUCUREŞTI: „Am fost mai tare”.

RAPID: „Trecerea interzisă” ŞTIINŢA CLUJ: „Pericula dramurilor gîtele”.

U.T.A., C.S.M.S. IAŞI, şi ŞTIINŢA TIMIŞOARA: „Zile de fior şi ris”.

SIDERURGISTUL GALAŢI: „N-a dansat decît o vară”. ING. FRANZ KARCHER. 1. Într-unul din numerele viitoare ale „Magazinului” nostru sportiv vom publica un material lămuritor în legătură cu punctajul „Sonneborn”. 2. Dintre şahiştiştii noştri cei mai apropiaţi de obţinerea titlului de mare maestru internaţional este Theodor Ghiţescu, care a cucerit o notă cu primul Olimpiadei de şah de la Varna. Sînt necesare încă două note. Sperăm că şahistul nostru nu se va opri la jumătatea drumului.

GELU TUDORONIU, COMUNA CORCOVA. 1. Ştefan Rodanu, fostul tînduş al echipei Steaua şi Locomotiva Timişoara, nu mai activează la nici un fel pe linia de sport. 2. „Ce zice Kopa despre căderea echipei” sale, Reims, în liga a doua? Ştiu

şi eu? Omul e prea supărat ca să mai facă şi declaraţii! Dacă va rămîne la Reims poate că va contribui ca această echipă renumită să revină în prima categorie a campionatului francez.

CONSTANTIN PIRVU, BUCUREŞTI. „Într-un final de cursă doi atleţi se află pe aceeaşi linie. Cu un metru înainte de linia de sosire, unul dintre ei execută o săritură şi trece astfel primul linia de sosire, indiferent de faptul că îşi va pierde apoi echilibrul (sau tocmai acest lucru este cel mai important?). Nu! Un singur lucru este important ca atletul să fi atins linia de sosire cu orice parte a corpului, mai puţin braţele, şi să fi trecut de ea. Regulamentul nu-i interzice să... cadă după aceea. Un atlet american, Charles Paddock, fost campion olimpic, folosea acum 50 de ani acest sistem. As-

tăzi însă cu asemenea săritură ai cel mult perspectivă să ajungi recordman la lungime. La proba de 100 de metri mai grea!

ION POSTĂSU
Desene de N. CLAUDIU